

בית משפט השלום בקריות

ת"א 36778-04-17 שרקייה נ' לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט בכיר ערן נווה

תובע עומר שרקייה

נגד

נתבעת מנורה מבטחים ביטוח בע"מ

פסק דין

1. עסקינן בתביעה כספית לפיצוי נזק גוף על פי פוליסה.
התובע, שהינו קבלן בנייה, נפגע בתאונת עבודה שאירעה לו ביום 25.4.14.
2. מטעם בית המשפט מונה האורתופד, ד"ר שזר, והאחרון קבע לתובע נכות צמיתה בשיעור של 7.5% בהתאם לסעיף 41 (4) א' – ב' מותאם בגין הפגיעה בכתף.
עוד קבע ד"ר שזר לתובע נכויות זמניות בשיעור של 100% למשך שבועיים, 50% לשישה שבועות ונכות זמנית בשיעור של 40% למשך 4 חודשים.
3. לעניין הפיצוי בגין נכות צמיתה, מדובר על פי חוות הדעת המומחה, בנכות רפואית שהיא 7.5% מתוך סכום של 118,841 ₪ (סכום הביטוח שהוא משוערך ליום 29.10.20 כאשר סכום הביטוח הבסיסי על פי הפוליסה הוא 100,000 ₪).
הסכום לפיצוי בגין נכות צמיתה הוא אפוא 8,913 ₪ ואותו הורה ביהמ"ש לשלם במסגרת פס"ד חלקי מכוח ההחלטה מיום 08.12.20.
4. המחלוקת העיקרית נשוא תיק זה ועליה גם נשמעו ראיות, נוגעת לתקופת אי כושר העבודה של התובע.
5. הנתבעת טענה, כי יש לאמץ את חוות דעתו של מומחה ביהמ"ש, ד"ר שזר, בשלמותה והמשמעות היא, שהיא שילמה למעשה את מלוא תגמולי הביטוח בגין אובדן כושר עבודה.

בית משפט השלום בקריות

ת"א 17-04-36778 שרקייה נ' לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

6. מנגד התובע מפנה לכך שהיה בתקופת אי כושר עבודה מוחלט שארכה 20 חודשים ו – 10 ימים ועליהם יש לשלם לו את הסכומים על פי פוליסה.

טענות התובע;

7. לתובע נקבעו נכויות זמניות כדלקמן:
מיום 26.4.14 ועד יום 25.7.14 נכות זמנית בשיעור 100% (90 יום).
מיום 26.7.14 ועד יום 31.12.15 נכות זמנית בשיעור 30%.
נכות צמיתה בשיעור 15% לפי סעיף 41(ב)(ב) לתקנות המל"ל החל מיום 1.1.16.

8. התובע מפנה לחוות הדעת שהוגשו מטעמו וביניהן, לחוות הדעת של ד"ר מזר, בתחום התעסוקתי, אשר קבע, כי בעקבות התאונה, התובע איבד את כושר עבודתו בתקופה שמיום 25.4.14 ועד יום 5.12.15.

התובע חולק על חוות דעתו של מומחה בית המשפט, ד"ר שזר, במיוחד בנוגע לתקופת אי הכושר.

9. לטענת התובע, יש ליתן משקל משמעותי, לחוות הדעת של הרופא התעסוקתי ולא למומחה בית המשפט – שאינו בעל מומחיות ספציפית בתחום הרפואה התעסוקתית.
בעניין זה מפנה התובע לאמור בפוליסה, שם נכתב כי "**לפי תנאי הפוליסה מושא התביעה המבוטח ייחשב כמי שאיבד כושר עבודתו אם נבצר ממנו לעסוק בעיסוק סביר המתאים לניסיונו, השכלתו והכשרתו.**"

לטענת התובע, על מנת לבחון את האמור, יש צורך בחוות דעת של רופא תעסוקתי ולא בחוות דעת של מומחה אחר. כמו כן, בהתאם לתנאי הפוליסה, בחינת אובדן כושר עבודה של המבוטח תתבסס על בדיקת המבוטח על ידי רופא תעסוקתי מטעם הנתבעת.

כלומר, לטענת התובע, גם לשיטת הנתבעת, תחום המומחיות הרלוונטי לאובדן כושר עבודה הוא תחום הרפואה התעסוקתית.

10. לטענת התובע, המומחה מטעם בית המשפט, לא דן בנסיבות הספציפיות של התובע, כפי הנדרש, הכשרתו, הטענה כי הוא עובד במו ידיו, סוג עבודתו וכיוצא. המומחה התייחס לנכותו של התובע באופן כללי וביחס לפעילות רגילה, אם בכלל.

בית משפט השלום בקריות

ת"א 36778-04-17 שרקייה נ' לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

11. בכל הנוגע לנכויות הזמניות שנקבעו, התובע מפנה לחוות הדעת מטעם הנתבעת.
- לדיו, אף המומחים מטעם הנתבעת קבעו כי עם השנים, מצבו של התובע הלך והשתפר. לפיכך, בדיקת התובע על ידי המומחה מטעם בית המשפט, בחלוף 6 שנים ממועד התאונה, אינה משקפת את מצבו לעניין אי הכושר הזמני. כמו כן, מומחי הנתבעת מודים, כי קביעות המל"ל לעניין אי כושר עבודה, היו נכונות.
- נוכח האמור לעיל טוען התובע, כי אין זה סביר, להתחשב בקביעת המומחה מטעם בית המשפט, שבדק את התובע בשנת 2022, כשמדובר באי כושר שהיה בשנת 2015.
12. עוד טוען התובע, כי קיימת חשיבות שאינה מבוטלת לעובדה שהוא טופל לאורך תקופת אי הכושר ע"י אורתופדים בקופת חולים. אין מדובר בפציינט שקיבל תעודות מחלה מרופא משפחה. התובע מפנה לפסיקה בעניין זה.
- כלומר, רופאים מקצועיים ורופאי המל"ל בדקו את התובע בזמן אמת וכולם אישרו לו אי כושר לתקופה ארוכה מזו שקבע לו מומחה בית המשפט. מומחה הנתבעת אף הוא, קבע לתובע תקופת אי כושר ארוכה יותר. כך למשל, המומחה מטעם הנתבעת, ד"ר דורון, קבע בחוות דעתו מיום 24.11.19 כי התובע היה בתקופת אי כושר מוחלט לתקופה של חמישה חודשים.
13. לטענת התובע, אין לקבל את הסבריו של המומחה כפי שניתנו במסגרת חקירתו בבית המשפט. התובע מפנה לסרטון ממנו עולה לטענתו, כי הוא עושה שימוש בידו הימנית בלבד כשהוא יורד מהמחפרון.
- עוד מוסיף התובע לטעון, כי נמצאו סתירות בעדותו של המומחה מטעם בית המשפט. כך למשל, המומחה נשאל לעניין קביעת המומחה מטעם הנתבעת ד"ר דורון אשר קבע לתובע אי כושר למשך חמישה חודשים. המומחה העיד, כי במקרה של שבר בלי תזוזה, מקובל לקבוע 4 חודשי אי כושר. לטענת התובע, "אם במקרה של שבר בצלעות קובעים תקופה אי כושר של 4-5 חודשים, אז קל וחומר במקרה של קרע בכתף אמורים לקבוע תקופה ארוכה יותר". עם זאת, באופן לא מוסבר, קבע המומחה מטעם בית המשפט נכויות זמניות קצרות מועד.

בית משפט השלום בקריות

ת"א 36778-04-17 שרקייה נ' לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 עוד טוען התובע, כי המומחה מטעם בית המשפט הודה בטעותו במסגרת חקירתו לעניין
2 תיעוד רפואי של האורתופד ד"ר פאר שטיפל בתובע, זאת מהסיבה שהמומחה ציין בחוות
3 דעתו, כי מאז אמצע שנת 2015, לא קיים תיעוד לגבי הכתף.
4
- 5 14. בכל הנוגע לעדות התובע נטען, כי זו הייתה עקבית ומהימה. הנתבעת לא "כרסמה" בעדותו
6 של התובע ולא סתרה אותה. התובע חזר על טענותיו בכל הנוגע לעבודתו הפיזית. העיד על
7 תקופת אי הכושר ועל העובדה שחזר לעבודה כמפקח ולא בתור קבלן. תשובותיו ביחס
8 לסרטון היו משכנעות ובהתאם, הטענה כי נהיגתו על הטרקטור אינה חלק מעבודתו והיא
9 לא דורשת מאמץ מיוחד. הוא אינו מחזיק ברישיון למחפרון. התובע חזר על טענותיו לפיהן,
10 עובר למועד התאונה, עבודתו כללה עבודת פיקוח והדרכה וכן עבודה פיזית, בדומה לכל
11 עובד. לאחר קרות התאונה, חזר לעבודה הכוללת מתן הוראות בלבד. הנתבעת מנגד לא
12 הוכיחה את טענותיה.
13
- 14 15. בכל הנוגע לסרטון טוען התובע, כי הוא ערוך ואין לקבלו כראיה. מכל מקום, אין בסרטון
15 כל זכר לכך שהתובע הרים את ידו השמאלית. בניגוד לטענת החוקר לפיה, התובע הפעיל
16 את הטרקטור משך שעותיים, הוגש סרטון של מס' דקות בלבד.
17
- 18 כמו כן טוען התובע, כי החוקר חזר על האמור בדו"ח ובעדותו השיב כי התובע נהג
19 בטרקטור והנחה עובדים. לטענתו, לא הוכח כי הוא עסק ארוכות בחפירות. לטענת התובע,
20 ברוב הסרטון שהוצג, רואים את התובע יושב במחפרון ותו לא. לא רואים את התובע עם
21 בגדי עבודה או בגדים מוכתמים. כל זה מוכיח, את היעדר כשירותו לעבוד בעבודה בה עבד
22 עובר למועד התאונה.
23
- 24 לטענת התובע, כשהחוקר מטעם הנתבעת נחקר אודות מסקנותיו, העיד, כי התרשם ממה
25 שראה בעניינים. בעניין זה מפנה התובע לפסיקה בכל הנוגע למשמעות התרשמותו של
26 חוקר.
27 התובע עוד טוען, כי עדותו של החוקר לא הייתה מהימנה. כך למשל, בתשובתו כשהעיד
28 לגבי המרחק בין מקום מגוריו לבין לביתו של התובע; בתשובותיו לשאלה כיצד בחר את
29 הקטעים שצילם. כשהשיב, "כי חשש כי יחשף". כשנשאל החוקר כיצד ידע (כפי שכתב
30 בדו"ח) שהתובע שוחח עם מפקחים השיב, "זאת השערה". כשנשאל כיצד ראה שידו
31 השמאלית של התובע מתפקדת השיב: "נראה לי שהוא מתפקד".
32
33
16. לעניין הפיצוי טוען התובע כי יש לפצותו כדלקמן:

בית משפט השלום בקריות

ת"א 17-04-36778 שרקייה נ' לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

1

2

פיצוי בגין הנכות הצמיתה: $128,598.92 * 7.5\%$ (סכום הביטוח לאחר שיערוך).

3

4

17. פיצוי בגין אובדן כושר עבודה- לעניין זה מפנה התובע לקביעות רפואיות שונות שנקבעו

5

בעניינו ואשר מלמדות על תקופת אי הכושר:

6

7

בדוח האשפוז הראשון מיום 27.4.14 נכתב כי עליו להימנע מהרמת משקלים כבדים משך

8

חודשיים- בנסיבותיו, הכוונה היא הפסקת עבודה.

9

התובע סבל משבר בצלע מס' 6- דבר המצריך מנוחה כשלעצמו.

10

מפנה לבדיקת MRI שביצע התובע ביום 19.2.14 ולעצם העובדה שנשלח לביצוע בדיקה

11

שכזו.

12

מפנה להחלטות הוועדה הרפואית של המל"ל בדבר נכותו הזמנית.

13

14

נוכח כל האמור טוען התובע, כי יש לפצותו בגין אובדן כושר עבודה מלא בסך של 168,043

15

₪- כלומר בגין תקופה של 20 חודשים ועשרה ימים- כשסכום הפיצוי לחודש מסתכם בסך

16

של 8,278 ₪.

17

18

18. לטענת התובע, יש ליתן לו פיצוי בגין הוצאות כדלקמן: סך של 2,500 ₪ עבור חלקו בשכר

19

טרכת מומחה בית המשפט וכן סך של 2,500 ₪ עבור חקירתו- כלומר סך של 5,000 ₪.

20

סך של 5,000 ₪ עבור כל חוות דעת.

21

סה"כ סכום חוות הדעת- סך של 15,000 ₪.

22

23

סה"כ עותר התובע לפיצוי בסך של 192,687 ₪.

24

25

טענות הנתבעת;

26

27

19. לטענת הנתבעת, היא הפיקה לתובע פוליסת ביטוח הכוללת מקרה של כיסוי אובדן כושר

28

עבודה מוחלט בשיעור העולה על 75% ולמקרה של נכות כתוצאה מתאונה.

29

30

הנתבעת לא חולקת, כי היא הכירה באי הכושר של התובע ושילמה לו תגמולי ביטוח בגין

31

התקופה ממועד התאונה ועד יום 30.9.14. בעניין זה מציינת הנתבעת את חוסר תום ליבו

32

של התובע היות והוא לא מנכה את הסכומים שקיבל חרף הסכמה מפורשת.

33

בית משפט השלום בקריות

ת"א 17-04-36778 שרקייה נ' לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

1 הנתבעת מציינת כי עיון בסיכומי התובע מעלה, כי הוא למעשה מסכים עם מסקנות
2 המומחה מטעם בית המשפט, ד"ר שזר, שכן טוען, כי יש לפצותו לפי נכות בשיעור 7.5% וכי
3 הסכום הוא 9,644 ₪. בעניין זה מציינת הנתבעת, כי היא נאותה לשלם לתובע את הסכום
4 האמור, מבלי להמתין לקבלת פסק הדין.

5
6 20. עיסוקו של התובע - לטענת הנתבעת, עד שנת 1995 היה התובע פועל בניין ומאז, עיסוקו הוא
7 קבלן עצמאי האחראי על הפועלים. במסגרת עיסוקו כקבלן בניין, העסיק התובע פועלים
8 לפני התאונה ולאחריה. לצורך ביצוע העבודה התקשר עם קבלני משנה.
9 כלומר, עיסוקו של התובע כלל מתן הוראות לעובדים, הנחיות והשגחה עליהם, פיקוח על
10 עבודתם של העובדים. ביקורת על העבודה ומו"מ עם לקוחות.

11
12 הלכה למעשה, התובע עבד כקבלן בניין, היה אחראי על עבודת הפועלים ונוכחותו במקום
13 העבודה הכרחית לצורך פתרון בעיות.

14
15 21. לטענת הנתבעת, התובע לא איבד את כושר עבודתו מעבר ליום 30.9.14.

16
17 טוענת הנתבעת, כי מקום בו מוכח שמבוטח ממשיך לעבוד חרף חוות דעת רפואיות לפיהן
18 איבד את כושר עבודתו, לא ניתן לומר, כי נגרם אובדן כושר עבודה ולפיכך, הוא אינו זכאי
19 לתגמולי ביטוח. קל וחומר בעניינו, נוכח קביעות המומחה מטעם בית המשפט.

20
21 הנתבעת מפנה לסרטון שהוצג לתובע ולעובדה שהאחרון אישר, כי מדובר בו וכי הוא נכח
22 באתר מהבוקר עד השעה רבע לשתיים בצהריים. מדובר בראיה קבילה.

23
24 בעניין זה טוענת הנתבעת, כי יש לדחות את טעות התובע בכל הנוגע לעדות החוקר. הנתבעת
25 לא מבקשת להסתמך על "פרשנות" החוקר, אלא על תיעוד בלבד. חוזר ביטוח חיים 2020-
26 1-22 קובע בסעיף התחולה, כי הוא יחול רק על תביעות שתוגשנה החל מיום 1.9.21.

27
28 22. נוסף על כך טוענת הנתבעת, כי ככלל, בית המשפט ייטה לקבל את ממצאי המומחה מטעמו
29 אלא אם כן נמצאה סיבה בולטת לעין או נימוקים כבדי משקל שלא לעשות כן.

30
31 חוות דעתו של המומחה לא נסתרה בחקירה נגדית של ב"כ התובע. חוות הדעת נותרה על
32 כנה. הנתבעת מפנה לחוות הדעת של ד"ר שזר ולעדותו, שם נאמר, כי עם פגיעה כמו של

בית משפט השלום בקריות

ת"א 17-04-36778 שרקייה נ' לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

1 התובע, ניתן לשוב לעבודה (של פיקוח- שזו הייתה מהות עיסוקו) כעבור שבוע לאחר
2 התאונה. בהתאם לדברי ד"ר שזר, ניתן לשוב לעבודה פיזית לאחר 4 חודשים.

3
4 עוד טוענת הנתבעת, כי קיימת משמעות לעובדה שד"ר שזר נתן את חוות דעתו עובר למועד
5 שהוצג הסרטון. כמו כן ד"ר שזר העיד שהתובע לא שיתף פעולה בבדיקה.

6
7 לטענת הנתבעת, קביעת המומחה לפיה, לתובע אובדן כושר של ארבעה חודשים, היא
8 סבירה והגיונית בנסיבות.

9
10 23. בנוגע לשיעור הנכות טוענת הנתבעת, כי נוכח חוות הדעת של מומחה בית המשפט, יש
11 לקבוע לתובע נכות בשיעור של 7.5% לכל התקופה שבמחלוקת.

12
13 נוסף על כך טוענת הנתבעת, כי יש להעדיף את הדברים שנאמרו על ידי התובע במל"ל ואשר
14 נאמרו באופן ספונטני, סמוך לתאונה. בהתאם להודעת התובע מיום 7.5.14 טען, כי
15 כתוצאה מהתאונה לא עבד משך 4 ימים בלבד, עד יום 28.4.14.

16
17 24. לטענת הנתבעת, אם נתעלם לגמרי מנתוני השכר ויכולת ההשתכרות, עלולה להתקבל
18 תוצאה בלתי רצויה, כך שהתכלית החוזית, ביטוחית, תוחטא. תגמולי הביטוח מכוח
19 הכיסוי לאובדן כושר עבודה, מטרתם להוות מקור פרנסה להכנסתו של המבוטח שנפגעה.
20 ככל שיש מבוטח, שחרף הפגיעה, מוסיף להשתכר בשיעורים דומים לשיעורים עובר למועד
21 התאונה, הוא לא ממלא אחר דרישות הפוליסה.

22
23 התובע נמנע מלהציג ראיות בכל הנוגע להפסדי שכר.

24
25 התובע נמנע מלהביא עד – למשל פועל או כל עובד אחר על מנת שיעיד על סדר יומו. יש
26 לזקוף זאת לחובתו.

27
28 הנתבעת מציינת כי הכיסוי הביטוחי של התובע הוא במקרה של אובדן כושר עבודה
29 לעיסוקו ולעיסוק סביר אחר. מדובר בשני תנאים מצטברים הצריכים להתקיים בתקופה
30 שבמחלוקת על מנת שהתובע יהיה זכאי לתגמולי ביטוח.

31
32 שעה שהתובע לא איבד את כושר עבודתו לעיסוקו בפועל כקבלן בניין, אין צורך לדון בתנאי
33 השני.

בית משפט השלום בקריות

ת"א 17-04-36778 שרקייה נ' לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

1

2 25. לחלופין, גם אם בעיסוקו של התובע כקבלן בניין, נכללת עבודה פיזית, גם אז דין התביעה
3 להידחות. התובע חזר לנהל באותו תחום בו עסק עובר למועד התאונה. משעה שגם לטענת
4 התובע, עבודתו כללה גם פיקוח והדרכה (עובר למועד התאונה), ומשעה שאין חולק כי
5 עבודה זו הוא יכול היה לעשות ואף עשה בפועל בתקופת המחלוקת, דין התביעה ברכיב זה
6 להידחות.

7

8 26. בכל הנוגע לטענת התובע להתאמת המומחה לסוגיית אי הכושר טוענת הנתבעת, כי
9 בהחלטה על מינוי המומחה, קבע בית המשפט באופן מפורש, כי על המומחה יהיה להתייחס
10 באופן מפורש לסוגיית אי הכושר והנכויות הזמניות.

11

12 נוסף על כך, גם המומחים התעסוקתיים בקביעותיהם "נשענים" על קביעות מומחים
13 רפואיים, נניח על קביעת אורתופד. לטענת הנתבעת, לאור העובדה שהוכח עובדתית, כי
14 התובע עבד, הרי שאין משמעות לעובדה שלא מונה מומחה בתחום התעסוקתי.

15

16 עוד מוסיפה הנתבעת לטעון, כי טענות התובע בכל הנוגע למינוי מומחה תעסוקתי, הן טענות
17 שהועלו בדיעבד, לאחר שניתנה חוות דעת של ד"ר שזר, לא כל שכן, לאחר חקירתו.

18

19 לטענת הנתבעת, יש לדחות את טענות התובע כפי שהועלו בסיכומיו ולפיהן יש משמעות
20 לקביעות הרפואיות של המל"ל ולקביעות הרופאים שטיפלו בתובע. מדובר בחוות דעת
21 שאינן ערוכים ולעניין המסמכים, עורכיהם לא נחקרו. מכל מקום קבע ד"ר שזר, כי
22 **"התובע הוליך אותם שולל"**.

23

24 **דין והכרעה**;

25

26 27. שתי שאלות שנויות במחלוקת בענייננו. האחת - מהי שיעור נכותו התפקודית של התובע
27 כתוצאה מהתאונה וזאת לאחר שנקבעה לו נכות רפואית בשיעור 7.5% ע"י מומחה ביהמ"ש
28 ד"ר שזר.

29 השנייה - מהי תקופת אי הכושר של התובע כתוצאה מהתאונה. האם התובע היה בתקופת
30 אי כושר עבודה מעבר לתקופה שאושרה ושולמה על ידי הנתבעת וזאת, שים לב לעמדתו
31 של מומחה ביהמ"ש, ד"ר שזר, אשר נחקר ארוכות בסוגיה זו.

32

33 28. ככלל, ידוע הוא, כי משמונה מומחה מטעם בית המשפט, הוא משמש כזרועו הארוכה של
34 בית המשפט ומהווה כלי עזר עיקרי בידו, בעניינים הנוגעים לרפואה.

בית משפט השלום בקריות

ת"א 36778-04-17 שרקייה נ' לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

1

2 נקבע בפסיקה, כי לא בנקל, יסטה בית המשפט מקביעת מומחה רפואי שמונה מטעמו.

3 הטעמים לכך, הם בין היתר, היות וחזקה על מומחה בית המשפט שהוא גורם אובייקטיבי;

4 קביעת המומחה מטעם בית המשפט, זו קביעה שהיא בתחום מומחיותו, וכי חוות דעתו

5 ניתנה לאחר עיון בחומר הרפואי והצלבתו עם נתוניו של הנבדק.

6

7 חרף האמור לעיל, קובעת הפסיקה, כי בית המשפט הוא הפוסק אחרון, הן לעניין הנכות

8 התפקודית, והן לעניין הנכות הרפואית הנובעת ממסכת עובדות או אירוע תאונתי (ומשכך

9 - ממילא אף בשאלת הקשר הסיבתי הרפואי).

10

11 חוות הדעת של מומחה בית המשפט מהווה ראיה ככל הראיות, ובית המשפט מוסמך

12 לדחות קביעתו של המומחה בחוות דעתו, כולה או חלקה. ראו ת"א (חי') 7128/05 **זוהר**

13 **מרדכי נ' כלל חב' לביטוח בע"מ (במאגרים, 8.11.07).**

14 עם זאת, ברי, כי אין מדובר בסמכות שהפעלתה תהא שרירותית.

15 נקבע, כי בית המשפט יסטה מחוות דעתו של המומחה מטעמו, רק במצב דברים בו חוות

16 הדעת אינה עולה בקנה אחד עם ההיגיון בנסיבות המקרה; כאשר המומחה השתית את

17 מסקנותיו על תשתית עובדתית שהתבררה כשגויה; ראו ע"א 2541/02 **לנגר נ' יחזקאל**

18 **(במאגרים, 12.1.04).**

19

20 29. בכל הנוגע לאופן פרשנות חוזה ביטוח, נקבע בפסיקה, כי על מנת לפרש חוזה ביטוח יש

21 לבדוק את תכליתו הכולל פן סובייקטיבי ופן אובייקטיבי.

22

23 כמו כן נקבע, כי מטרתו של ביטוח כנגד אובדן כושר עבודה היא להבטיח, כי במידה ויאבד

24 המבוטח את היכולת לעבוד ולהשתכר למחייתו עקב תאונה או מחלה, חברת הביטוח

25 תשלם לו פיצוי חודשי קבוע. התשלום אמור להבטיח לאותו מבוטח שנפגע, הכנסה חודשית

26 קבועה, המהווה תחליף להכנסה מעבודה שהיה יכול לבצע אלמלא התאונה או המחלה

27 שבעקבותיהן נשללה יכולתו להשתכר. ראו בעניין ע"א 300/97 **חסון נ' שמשון חברה**

28 **לביטוח בע"מ (במאגרים, 12.1.99) (להלן: "עניין חסון").**

29

30 בעניין חסון נקבע כך: "אין צורך בזהות בין עיסוקו של המערער עובר לתאונה לבין עיסוקו

31 לאחר התאונה, כדי שעיסוקו לאחר התאונה יהיה בגדר "עיסוק סביר אחר" (כאמור

32 בתנאי שבחזה הביטוח) ולא תקום זכאותו לדמי הביטוח. עם זאת, צריך שה"עיסוק

33 הסביר האחר" יהלום את השכלתו, את הכשרתו ואת ניסיונו של המבוטח. במובן זה ראוי

34 שהעיסוק יעלה בקנה אחד עם מכלול ההקשרים התעסוקתיים של עבודתו הקודמת של

בית משפט השלום בקריות

ת"א 36778-04-17 שרקייה נ' לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

המבוטח. עיסוק סביר הוא עיסוק שכל אדם סביר, בעל נתונים ורקע זהים לאלה של המבוטח במקרה הנדון, היה רואה בו עיסוק חלופי שווה ערך לעיסוקו הקודם. "עיסוק סביר" אף אינו פוגע באופן משמעותי בכושרו של המבוטח להשתכר וכן מתאים לאורח חייו (757ד).

ובהמשך:

"העיסוק הסביר הוא בעל ממד סובייקטיבי וממד אובייקטיבי. סובייקטיבי, שכן המבוטח צריך שאותו "עיסוק" יתאים לאורח חייו ולנטייתו התעסוקתית. אובייקטיבי, שכן אותו "עיסוק סביר" ייבחן בהתאמתו לאדם הסביר בעל נתונים, השכלה והכשרה כשל המבוטח. ככל ש"סוג ההתמחות" צר והעובד הגיע לרמת מיומנות גבוהה יותר, כך יקשה למצוא לאותו עובד "עיסוק סביר" שאינו דומה דמיון רב לעיסוקו הקודם (757ה – ז).

אין הכרח בקיומו של קשר הדוק בין עיסוקו של המבוטח בעבר לבין "העיסוק הסביר" המצוין בחוזה הביטוח. ככל שהעיסוק שבו יוכל המבוטח לעסוק ידמה לעיסוקו הקודם, כן יקל על בית-המשפט לקבוע כי מדובר בעיסוק סביר. עם זאת, ייתכנו מקרים שבהם למבוטח כמה כישורים השווים בדרגתם. אובדן כושר העבודה מונע מהמבוטח לעסוק בעיסוקו הקודם, אולם השכלתו, הכשרתו וניסיונו בעיסוק אחר "שווה ערך", יאפשרו לו לנצל את כישוריו הנוספים (758ה – ו).

גם בע"א 572/89 מוסה עדני ובניו בע"מ ואח' נ' סהר חברה ישראלית לביטוח בע"מ (במאגרים, 15.4.93) נקבע: "כי יש לפרש את המונחים "ניסיון", "הכשרה" ו"השכלה" כבעלי זיקה לעיסוקו של המבוטח לפני האירוע נושא חוזה הביטוח. זיקה ולא זהות. המשמעות אינה הגבלה לביצוע אותן פעולות ממש, שהרי מדובר במפורש ב"עיסוק סביר אחר", כאשר נדרש קשר כלשהו בין העיסוק הקודם לעיסוק החדש מבחינת הנושא או המיומנויות הדרושים בכל אחד מהם."

מן הכלל אל הפרט-

30. ד"ר שזר, מונה כמומחה מטעם בית המשפט. במסגרת ההחלטה על מינויו של ד"ר שזר מיום 18.2.20 נכתב באופן מפורש כך: "המומחה המתמנה על ידי הינו ד"ר אבי שזר מבית החולים העמק בעפולה.

בית משפט השלום בקריות

ת"א 17-04-36778 שרקייה נ' לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

המומחה יתייחס בחוות דעתו בין השאר לשאלת קיומן של נכויות זמניות ולשאלת אי כושר רפואי על פי מסמכים רפואיים שיומצאו לו.

רוצה לומר, המומחה התבקש באופן ספציפי להתייחס למחלוקות בין הצדדים (דהיינו, לנושא הנכויות הזמניות ולנושא אי הכושר). לא למותר לציין, כי התובע לא התנגד למינויו של ד"ר שזר.

31. ד"ר שזר קבע בין היתר בחוות דעתו כך: "בבדיקה לצורך חוות הדעת, הרים את היד לגובה השכמה בלבד אם כי התרשמתי ששיתוף הפעולה מוגבל.... ככל הנראה שמסוגל להרמה מעל לגובה השכמה ולכן יש לקבוע את הנכות בשיעור של 7.5%."

ד"ר שזר קבע לתובע נכויות זמניות בשיעור של 100% למשך שבועיים, 50% לשישה שבועות ונכות זמנית בשיעור של 40% למשך 4 חודשים.

32. לאמור יש להוסיף, כי ד"ר שזר נחקר ארוכות על חוות דעתו. במסגרת חקירתו בבית המשפט, ד"ר שזר לא שינה את חוות דעתו ועמד על האמור בה. כך העיד ד"ר שזר (עמ' 18 לפרוטוקול הדיון מיום 14.11.22):
"ת. אם יש שבר בצלע יכול להיות שבתקופה מסוימת יכאב לו לעבוד. יש אנשים שיחזרו מהר ויש כאלה שלא. אלה חודשים מועטים. אחרי חודש כואב משמעותית פחות. אני מניח תוך 3 חודשים די זניח."

ובהמשך-

"ת. מאה אחוז נכות שזה שוכב מוחלט. זה בסך הכול שבר בצלע. בעקרון על שבר בצלע אין מאה אחוז נכות."

ד"ר שזר גם העיד כך (עמ' 19 לפרוטוקול):

"ת. אני חושב שמבחינת אי כושר עבודה פיזית ובהתייחס לשבר בצלע באופן תיאורטי שחש שבר בצלע שהוא שבר ללא תזוזה התייחס שוב לעבודה פיזית בבניין אני חושב שזמן סביר מאוד זה 3 חודשים."

33. בכל הנוגע למהימנות התובע בבדיקה, ד"ר שזר העיד כך (עמ' 20 לפרוטוקול):

בית משפט השלום בקריות

ת"א 17-04-36778 שרקייה נ' לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

1 "ת. אני בנוסף מוסיף את ההתרשמות שלי ומהניסיון שלי יודע להתרשם מתי הבדיקה
2 מהימנה ומתי לא. אני התרשמתי שהוא יכול להרים יותר."

3
4 ובהמשך העיד כך (עמ' 21-22 לפרוטוקול):
5 "ת. ... אנשים עם קרע יכולים לעבוד ובוודאי עם פיקוח. הוא יכול לעשות את עבודת
6 הפיקוח גם שבוע אחרי התאונה. אבל אם הוא היה טוען שהוא צריך להרים שקים של
7 מלט זה היה קשה. זמן ההחלמה הסביר זה הזמנים שתיארתי."

8
9 לעניין הנכויות הזמניות העיד ד"ר שזר כך:
10 "ת. ... אנחנו ראינו סרט מ- 2015 וראיתי מה הוא עושה בבירור והוא מרים את היד עד
11 גובה השכמה והדבר נראה בצורה מפורשת את הירידה שלו מהטרקטור. הסרט רק מחזק
12 את מה שאני אומר. הבדיקה בוועדה אחרי הוועדה הוא מרים פחות ואני לא מאמין ולכן
13 שאני קובע נכות קבועה ונכות זמנית אני לא מתייחס למה שכתוב. צריך להתייחס לדברים
14 אובייקטיביים לפציעה ולמצב.
15 ש. 3 רופאים מהמל"ל הוליכו אותו שולל לעניין הבדיקות?
16 ת. הראיתי לך שהוא הוליך אותם שולל..."

17
18 ת. אני חוזר על התשובות שעניתי. לתובע נגרם נזק בכתף. הנזק הוא קרע חלקי קטן. שאני
19 קובע נכות זמנית אני קובע בהתייחס לקרע. זה לא אי כושר עבודה. במצב כזה הנכות
20 הזמנית ל- 4 חודשים היא סבירה בעיניי..."

21
22 ד"ר שזר השיב לב"כ הנתבעת כך:
23 "ש. אתה כותב שיתוף פעולה מוגבל. האם התרשמת שהוא יכול להרים את היד מעבר
24 לשכמה?
25 ת. כן ואפילו משמעותית."

26
27 34. התובע עצמו העיד כך (עמ' 15-16 לפרוטוקול הדין מיום 14.11.22):
28 "ש. אני מאשר לך את דו"ח ועדה רפואית זו חתימתך?
29 ת. כן. הוגש וסומן מ/2.
30 ש. מקודם אישרת עד 12/15 לא עבדת בכלל אבל במ/2 עמ' 2 אתה מצהיר שחזרת כבר ב-
31 5/15 לעבודה? גם בתשובה במ/1 עד 10.12.15 לא עבדת? מה נכון?
32 ת. חזרתי לפיקוח. אם היו מתקשרים הייתי בא לפקח..... כל התקופה היו לי פועלים.
33 אני עצמי לא הייתי עובד. עובד לפיקוח לעובדים לא נקרא עובדים."

בית משפט השלום בקריות

ת"א 36778-04-17 שרקייה נ' לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33

בהמשך העיד התובע כך (עמ' 16 לפרוטוקול):
"ש. מה זה מבחינתך לתפעל את העסק, זה אומר שאתה נותן להם הוראות לפועלים, אומר להם איך לעבוד. אתה גם היית במו"מ עם הלקוחות והספקים? לפני התאונה היית מתפעל את העובדים?
ת. פיקחתי על העובדים. ביקרתי את העבודה. לפני התאונה הייתי עושה מו"מ עם הלקוחות."

"ש. אני מפנה אותך לעמ' 4 למסמך ב-5.5 מספר שלא עבדתי בסה"כ 4 ימים עד ה- 28.4.
ת. כנראה שיותר מ-4 ימים."

בנוגע לסרטון (מיום 17.2.15) שהוצג, העיד התובע כך (עמ' 17 לפרוטוקול הדיון):
"ש. זה נכון שאתה נכנס לאתר?
ת. כן.
ש. אתה מפעיל טרקטור?
ת. עליתי על הטרקטור. אין לי רישיון. סתם בא לי לעלות.
ש. אתה נמצא במסגרת העבודה?
ת. כן. ב- 08:00 בבוקר.
ש. איזה פעילות אתה עושה בטרקטור?
ת. עליתי ככה. סתם כדי לנהוג. היה לי משעמם. זה היה אחרי 10 חודשים לאחר התאונה....."

לאחר שמיעת התובע, שמיעת עדותו של ד"ר שזר ועיון בכתבי הטענות שהוגשו מטעם הצדדים לרבות האסמכתאות שצורפו, אני סבור, כי דין טענות התובע בכל הנוגע לתקופת אי כושר העבודה, להידחות. יש לקבל את האמור בחוות דעתו של ד"ר שזר ומסקנותיו, בשלמותם.

35. לא התרשמתי, כי יש ממש בטענות התובע, וכי יש לשנות מחוות דעתו של ד"ר שזר הן לעניין הנכות הצמיתה, הן לעניין הנכויות הזמניות ובהתאם, בכל הנוגע לקביעותיו בעניין תקופת אי כושר העבודה של התובע.

36. ראשית, לא ניתן הסבר המניח את הדעת לעניין הסתירות בדבריו של התובע בפני הוועדה של המל"ל לעניין מספר הימים בהם לא עבד ולטענותיו בהמשך.

בית משפט השלום בקריות

ת"א 17-04-36778 שרקייה נ' לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

37. שנית, התרשמתי, כי למעשה, עובר למועד התאונה ולאחריה, עסק התובע בעבודות ניהול העסק. לרבות, ניהול העובדים, ניהול מו"מ עם אנשי מקצוע שונים, כך גם העיד התובע עצמו.

רוצה לומר, הפעולות שבוצעו ע"י התובע במסגרת עבודתו עובר לקרות התאונה ואחרי התאונה הן למעשה אותן פעולות בהן עסק.

לאחר התאונה, כל שנמנע מהתובע, הן פעולות הכרוכות במאמצים פיזיים. עיסוקו של התובע כקבלן, אף אם לאחר התאונה הוא עוסק בהדרכת עובדים או מתן הנחיות כאלה או אחרות, קשור קשר ישיר לעיסוקו עובר למועד קרות התאונה (למעשה מדובר בעיסוקים שחלקם זהים לפני ואחרי התאונה, כפי שהעיד אף התובע בפניי). אני סבור, כי מדובר בעיסוק ראוי, סביר ומתאים להכשרת התובע ולניסיונו.

מהאמור עולה, כי לא התקיים התנאי השני בחוזה הביטוח לפיצוי בגין "אובדן כושר עבודה".

38. לא למותר לציין, כי יש לקבל את עמדת הנתבעת, כי ככל שייפסק לתובע פיצוי, גם בתקופה שהוא המשיך לעבוד (אפילו שנמנע מלעבוד עבודה פיזית), הרי שהתכלית של חוזה הביטוח במצב של אובדן כושר השתכרות, יוחטא, שכן כל המטרה היא שפרנסתו של התובע לא תיפגע במובן שלא יוכל עוד לעבוד בעבודה בה עבד או בעיסוק סביר אחר.

39. בכל הנוגע לסרטון- התרשמתי מתוך הסרטון היא, שהתובע שטוען למעשה לאי כושר עבודה, מבצע פעולות שממחישות בהכרח את יכולתו לעבוד, ואף לא עולות בקנה אחד עם הטענות שלו לנכות תפקודית גבוהה יותר לצורכי חוק חוזה ביטוח. כך סבר גם המומחה מטעם ביהמ"ש, ד"ר שזר, בהתייחסותו לפעולות שראה בסרטון זה.

הטענות של התובע, כי "בסה"כ" ביקש לשבת על הטרקטור ולא היה בכך משום כל עבודה, לא התקבלו על דעתי, ולא נמצאו בעיניי סבירות ונכונות.

40. לאורך כל הדרך טען ב"כ התובע, כי יש למנות מומחה תעסוקתי בתיק זה. כאן המקום לומר, כי הוגשו חוות דעת בתחום התעסוקתי ע"י הצדדים וחוות הדעת שלהם עמדו בפני ביהמ"ש. אולם, לא מצאתי, כי יש בחוות דעת אלה כדי לשנות את פסיקתי.

בית משפט השלום בקריות

ת"א 17-04-36778 שרקייה נ' לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

עוד יש לציין, כי ביהמ"ש לא סבר שיש מקום למנות מומחה מטעם ביהמ"ש בתחום התעסוקתי, זאת נוכח חוות דעתו של ד"ר שזר ואחוזי הנכות שנקבעו על ידו. בעניין זה אדגיש, כי מסקנת בית המשפט, לא השתנתה לאחר שמיעת חקירתו של ד"ר שזר ועיון בטיעוני הצדדים בהקשר זה. הנכות התפקודית של התובע אינה גבוהה מנכותו הרפואית, אם בכלל.

41. אשר על כן, אני דוחה את הטענות המתייחסות לתקופת אי הכושר שנטענו ע"י התובע.

בהתאם לאמור בסיכומי הנתבעת, היא למעשה שילמה לתובע בגין תקופת אי הכושר, בהתאם לחוות דעתו של המומחה וזאת למעשה מ – 25.04.14 - מועד התאונה ועד יום 30.09.14. משכך, יש לדחות את תביעתו של התובע אשר תגמולי הביטוח שולמו לו בגין נכותו מעבודה על פי פסק הדין החלקי שניתן בתיק זה.

דין תביעה זו אפוא להידחות.

42. שקלתי בנושא הוצאות משפט, ולאחר שבחנתי את הנסיבות הכוללות של המקרה, החלטתי כי דין התביעה להידחות, ללא צו להוצאות.

התביעה אפוא נדחית, ללא צו להוצאות.

המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.

ניתן היום, כ"ד סיוון תשפ"ג, 13 יוני 2023, בהעדר הצדדים.

ערן נוור, שופט בכיר

